

The Philosophers' Magazine

- سال تاسیس: ۱۹۹۷
- موضوع: فلسفه
- سردبیر: جولیان باگینی / جر می استانگروم

مجله فیلسوفان، یک مجله مستقل است که در سال ۱۹۹۷ تأسیس شد و هدف آن ارائه جایگاهی همگانی برای فلسفه در قالبی سرگرم‌کننده بود. بنیانگذاران این مجله، جولیان باگینی و جر می استانگروم بودند که در کنار یکدیگر با تأثیر از ژورنال Philosophy Now تلاش برای حفظ سنت روزنامه‌نگاری در حوزه‌ی اندیشه فلسفی کردند. این مجله دارای بخش‌های مربوط به مقالات، نقد کتاب، مصاحبه و سایر مطالب است که به صورت فصل‌نامه، در دسترس جهانیان قرار می‌گیرد.

Thought: A Journal of Philosophy

- سال تاسیس: ۲۰۱۲
- موضوع: فلسفه
- سردبیر: کریسپین رایت

اندیشه: ژورنال فلسفه، یک فصل‌نامه علمی پژوهشی است که توسط Wiley-Blackwell از موسسه‌ی فلسفه شمال منتشر می‌شود. این مجله منطق، فلسفه ریاضیات، فلسفه ذهن، معرفت‌شناسی، فلسفه زبان و متافیزیک را پوشش داده و در طیف گسترده‌ای با کمک دانشگاهیان جهان، به صورت تخصصی سعی در ارائه مطالب روزآمد در باب این مسائل را دارد.

American Sociological Review

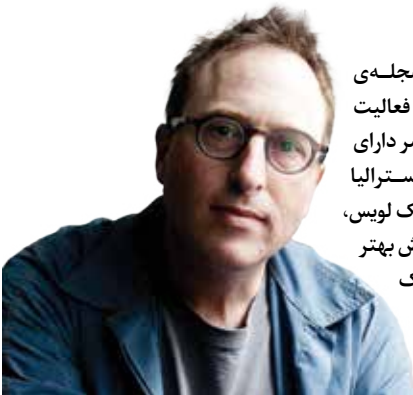

- سال تاسیس: ۱۹۳۶
- موضوع: جامعه‌شناسی
- سردبیر: عمر لیزاردو

مطالعات جامعه‌شناسی آمریکا (به اختصار: ASR)، ژورنالی دانشگاهی با هدف پوشش کامل جنبه‌های دانش جامعه‌شناسی در ایالات متحده آمریکا و دیگر نقاط دنیاست که به صورت دوماهانه منتشر می‌شود. این مجله به واسطه نگاه انتشاراتی سیخ منتشر می‌شود و توسط انجمن جامعه‌شناسی آمریکا از نخستین سال آغاز به کار مورد تأیید قرار گرفته است. این مجله در سال ۱۹۳۶ شروع به کار کرد و تا به امروز به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

گفت‌وگوی اختصاصی با **ریک لوپس**، سردبیر مجله‌ی فلسفه معاصر

از پیشخوان کافه تا دفتر مجله

مجله‌ی Philosophy Now بزرگترین مجله‌ی فلسفی در جهان است که از سال ۱۹۹۱ فعالیت خود را در بریتانیا آغاز کرد و در حال حاضر دارای شعبه‌ی مرکزی در ایالات متحده آمریکا، استرالیا و کانادا نیز هست. در این بخش با ریک لوپس،

صاحب‌امتیاز و سردبیر این مجله صحبت کرده‌ایم تا دیدگاه او را در باب کار و حرفه‌اش بهتر بشناسیم و بدانیم چه شد که توانست بزرگترین ژورنال فلسفی دنیا را پدید آورد. ریک لوپس در حال حاضر در لندن زندگی می‌کند و از مجریان برنامه‌های فلسفی برنامه‌های رادیویی نیز هست.

امیر علی مالکی
خبرنگار فرهنگی

دیگر، انجمن راسل همواره سعی دارد تا از کنش‌های علمی به نحوه دفاع کند و چنین شد که ما توانستیم توجه آنان را به خودمان جلب کنیم، هر چند علت آن نه صرف پژوهش روی راسل، بل کلیت فلسفه بود.

ظاهراً مجله بیشتر تمرکزش روی اخذ مقاله‌از اساتید و دانشجویان کارشناسی است، با این حساب آیا مخاطب عام مدنظر شماست؟

طبیعتاً این سوال با مثال خودت نقض می‌شود، زمانی که تو همکاری‌ات را با ما آغاز کردی، چندماهی از دانشجو شدن ات می‌گذشت، پس نه، همانطور که قبلاً هم گفتم، الان دیگر این سیاست ما نیست، چراکه یک مثال نقض حاضر داریم. اما مخاطب عام همواره برای ما برتر است، زیرا ما می‌خواهیم فلسفه در بین عموم با زبانی خواندنی و جذاب همراه باشد.

باید یادت باشد که ما همواره یک شعار داریم: «همه‌فهم بنویسیم» زیرا هدف ما تحت تأثیر قرار دادن حجم وسیعی از مخاطبان در سرتاسر جهان است. تصور کن خانومی میانسال، دارد در خیابانی در منهن قدم می‌زند و چشمش به کیوسک مطبوعات می‌خورد، جلو می‌رود و نگاهی سرسری به تیتراژها می‌اندازد، چه چیز توجهش را جلب می‌کند؟ موضوعاتی که روزانه ذهنش را در باب تفکر و اندیشه تحت تأثیر قرار می‌دهد، تیتراژی جذاب، عام و اندیشمند. این از مرحله‌ی اول، نظرش جلب شد، اما باید دقیق نگاه کند، تورو می‌کند، اگر زیادی از حد تخصصی باشد، جای ما در همان کیوسک خواهد بود، اما اگر با فونت جذاب، موضوع به‌راحتی و زیبایی توصیف شده باشد، یک خواننده‌ی دیگر به جمع ما اضافه می‌شود. یادت نرود، اصل موضوع برای ما، حفظ جهانی بودن است، به‌عبارتی تلاش برای ماندن در جهان به‌نسبت نیاز روز.

عمه سقراط که بود؟ کمی بیشتر درباره‌ی این شخصیت بگوئید.

عمه‌سقراط شخصیتی بود که در اوائل

دیگر چطور خود را مطرح می‌کنید؟

دوماه‌نامه‌ی ما، هدفش ارائه فلسفه، آنطوری است که هست. به‌عبارتی ما به‌دنبال بیان فلسفی، در روش فیلسوف خاص خود هستیم؛ نه صرف یک تاریخ مشخص از داده‌های نظری. مثالی می‌زنم، خود تو، جوان‌ترین شخصی بود که تا به حال با ما کار کرده است، اصلاً منتظرت نبودیم؛ با هجده‌سال سن، تعجب کردیم، اول ترسیدیم از اینکه کار از نظر نظری دقیق نباشد، اما پای پیتر آدامسون، فیلسوف‌دان اسلامی مطرح، وسط بود و ما متوجه شدیم که کار قدرتمند است، پس منتشرش کردیم. هدف ما همین است، نگاه اصلی ما به آن چیزی است که می‌گویند، به‌روش بیان و شیوه‌ی پژوهش، نه اینکه از کجا می‌آیند یا آیا اعتقادات مخالفی در مقابل دیدگاه ما مطرح می‌شود یا نه.

مجله‌ی شما به دو صورت اینترنتی و چاپی منتشر می‌شود، کمی بیشتر در باب این مسئله توضیح دهید. چرا دو نسخه دارید؟

این دو نسخه از هم اصلاً متفاوت نیستند و دقیق هر آن چیز که در نسخه‌ی چاپی حاضر است، همزمان در وب‌سایت نیز منتشر می‌شود. خوب، دلیل اصلی من به‌شخصه این است که دیر یا زود دوران مجلات چاپی تمام می‌شود، بهتر است بگوییم صنعت چاپ رو به مرگ است، از همین جهت آن شخص پیروز است که بتواند در حوزه‌ی اینترنتی نیز فعال باشد. من می‌دانم که در ایران مجله‌ی ما پخش نمی‌شود؛ علت مشخص است، اما ما خوانندگان زیادی از ایران داریم که ما را به‌صورت اینترنتی دنبال می‌کنند. چنین است که علم مرز ندارد و مانیفست این ایدئولوژی در دست اینترنت است.

کمی از جایزه‌ی انجمن برتراند راسل بگوئید، چه شد که این جایزه نصیب شما شد؟

در سال ۲۰۱۶ مجله‌ی ما برنده‌ی این جایزه شد و علت آن ارائه‌ی یک فعالیت فلسفی برتر در بریتانیا بود. به‌عبارتی

به‌عنوان نخستین پرسش کمی از خودتان بگوئید، چه شد که تصمیم گرفتید چنین مجله‌ای را پدید بیاورید؟

سوال خوبی است، اما نباید فراموش شود که ما تصمیم‌نگرفتم فلسفه را چنین بیان کنیم، بل این فلسفه بود که خود را به‌این صورت در وجود ما شکل بخشید. با این حال، داستان از سال ۱۹۹۰ شروع شد، درست زمانی که مارک ساوته، در پاریس دست به تشکیل جلساتی در باب فلسفه زد. تمرکز این نشست‌ها بیشتر متکی بر حضور در کافه‌ها بود و چندی نگذشت که تعداد آن‌ها در پاریس به صد رسید، یعنی صد مکان مختلف که روشنفکران کافه‌نشین را برای بحث در باب فلسفه دور یکدیگر جمع می‌کرد. خوب، چنین چیزی در بریتانیا نبود، حقیقتاً به آن شکل پارسی وجود نداشت، پس من تصمیم گرفتم افرادی را برای بحث در باب فلسفه دور یکدیگر جمع کنم، اما خوب، به‌یکباره متوجه شدم که کافه برای صحبت در حوزه‌ی فلسفه اگر هم مفید باشد، صرف شفاهی است و سندی تاریخی در باب تفکرات اندیشمندان، باقی نمی‌ماند. اینطور شد که در سال ۱۹۹۱ مجله‌ی خودمان را افتتاح کردیم. چیزی نگذشت که در سرتاسر دنیا مطرح گشتیم و میلیون‌ها نسخه از مجله را به‌فروش رساندیم، موفقیت بسیار بزرگی بود، نخستین مجله‌ی فلسفی دنیا، قرار نبود به این سرعت به شهرت برسد، اما گویا بازار مطبوعات مدت‌ها بود که منتظر ما بود. این نکته هم نباید از قلم بیفتد که سازمان تجارت بریتانیا به‌سرعت از ما حمایت کرد و تا الان هم در تمام جهان حرف اول را می‌زنیم و چهار دفتر مرکزی در بریتانیا، ایالات متحده آمریکا، استرالیا و کانادا داریم. با این حال نباید فراموش کرد که هنوز هم رسم کافه‌نشینی برای ما از میان نرفته است و از سال ۱۹۹۸ هرماهه در The Glassblower دور یکدیگر جمع می‌شویم.

هدف اصلی مجله چیست؟ به‌عبارتی